

[Lone Dybkjær]

risiko har det radikale venstre ikke villet løbe.

Så er der spørgsmålet, om bureaukratiet vokser. Det mener det radikale venstre ikke det gør; tværtimod er det en forenkling, vi har foreslået med de 25 år, i forhold til regeringens lovforslag, noget, der vil give mindre bureaukрати, men det forstår jeg af de hidtidige bemærkninger at SF også er imod.

Waldorff (VS):

Jeg skal starte med at repetere en enkelt ting, som VS gjorde noget ud af ved førstebehandlingen af jobskabelseslovforslaget, og det var, at vi støttede det princip, som ligger i forslaget, at man åbner for en offentlig produktion. Vi sagde også, at vi fandt, det var meget vigtigt, og at det i virkeligheden var en af de væsentlige reformer, som man burde slås ret meget for, og som, hvis man kunne få det igennem, også ville have nogle konsekvenser på lang sigt med hensyn til at kunne skabe en produktion, som er i lønarbejdernes interesse.

Så havde vi en lang række kritikpunkter, som jeg skal gøre noget ud af, for det er faktisk punkter, der kommer op i forbindelse med alle ændringsforslagene.

Det, der har vist sig i hele diskussionen omkring det her, er, at den socialdemokratiske regering, ikke spor overraskende og fuldt forståeligt for så vidt, overhovedet ikke har interesseret sig for at tage en diskussion om de kritikpunkter, som er rejst fra fagbevægelsen og fra venstrefløjen, men udelukkende har brugt disse uger til at diskutere til højre i salen, hvilke indrømmelser der var nødvendige for at få de borgerlige til at acceptere jobskabelsesloven. Det kan man i og for sig ikke rejse nogen moralsk kritik af, for det er nu engang sådan, socialdemokratiet tænker med hensyn til, hvordan man får nogle ting igennem, men det betyder, at det for os har været ret udsigtsløst at begynde at stille en lang række ændringsforslag for at give et indtryk af, hvordan loven skulle se ud, for at vi kunne stemme for den.

Det vigtigste af ændringsforslagene er i virkeligheden det, som SF har stillet om at fjerne muligheden for at lade løntrykkercirkulæret gælde også for jobskabelsesprojekterne, og vi er selvfølgelig enige i dette forslag fra SF, men jeg ved ikke, om vi er enige om,

hvor stor en vægt man bør tillægge det. For os er der ingen tvivl om, at hvis man accepterer en jobskabelseslov med indførelse af løntrykkerbekendtgørelsen på dette område, har man fastlagt et princip, som siger, at selv i forhold til det, som regeringen har sagt er helt normale arbejdspladser på almindelige, overenskomstmæssige vilkår, og som ikke på nogen måde principielt bør adskille sig fra andre arbejdspladser, skal der være en ungdomsløn. Jeg mener, at de logiske konsekvenser af det er, at man efter at have taget det første skridt fra oprindelig beskæftigelsesprojekterne til, at det nu skal gælde jobskabelsen, også vil få dette princip indført i forbindelse med arbejdstilbudsloven og i forbindelse med hele ungdomsgarantiordningen. Derfor må vi forstå dette som forberedelsen til indførelse af en egentlig ungarbejderløn, og vi må forstå det sådan, at laves der en politisk vedtagelse omkring løntrykkercirkulæret i forhold til almindelige arbejdspladser, er det et fuldstændig klart signal til både arbejdsgivere og fagbevægelsen om, at nu kan de godt gå i gang med ved næste overenskomstforhandlinger at gennemforhandle en ungarbejderløn. Det er alvorligt, fordi det betyder, at man har endnu ét – og denne gang et meget vidtgående – instrument til at splitte den samlede gruppe af lønarbejdere.

Man benytter altså situationen, hvor man ønsker at få en reform igennem omkring offentlig produktion, til samtidig at svække og splitte den arbejderklasse, som på bare lidt længere sigt overhovedet er betingelsen for, at det er aktuelt at tale om nogen som helst form for reformer i Danmark, og det, der er virkelig galt i den måde, socialdemokratiet laver reformer på, er, at man accepterer for at få en lille luns, som har en betydning på kort sigt, at man svækker sine egne muligheder for at forandre samfundet på længere sigt, ja, man svækker endda sine muligheder for bare at fastholde de små reformer, som man har fået igennem. Det vil vise sig helt sikkert at blive historien om jobskabelsen, at man samtidig har svækket fagbevægelsen og sig selv i en sådan grad, at denne ordning aldrig nogen sinde vil kunne leve op til det formål, som den skulle have, nemlig at iværksætte en kommunal produktion.

Det bliver selvfølgelig endnu tydeligere med den rolle, man har givet arbejdsmarkedsnævnene, og vi vil derfor stemme for